

Arrest

nr. 70 322 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Beni-origine, afkomstig van Lagos-state. In 2002, toen u gedurende ongeveer een jaar met uw vader in Jos (Plateau-state) woonde, werd de kerk waar u heen ging aangevallen door moslimextremisten. U kon ontkomen. In de periode erna leefde u in Lagos-state om er te studeren aan de universiteit. In 2006 keerde u terug naar Jos omdat u er de JCO (Jesu Christian Organisation) wilde vervoegen. Dit is een militante organisatie die opkomt voor de rechten van de christenen en daartoe moslims gewapend bestrijdt. U nam deel aan aanvallen op moslims in Jos. Na

enige tijd werden leden van JCO gezocht door de Nigeriaanse autoriteiten waarop de leden van de groep zich verspreidden over heel Nigeria. U keerde terug naar Lagos-state. In november 2009 werd u door dezelfde moslimextremisten in Lagos-state ontvoerd naar een u onbekende plaats en er gefolterd. Ze zegden dat ze u gingen onthoofden maar u werd ergens van een truck gesmeten buiten bewustzijn. Hierna verbleef u zes maanden in een lokale orthopediepraktijk omdat u niet op uw been kon staan. Na die zes maanden werkte u verder in uw zaak en sloot u contracten. Eind 2010 diende u voor zaken en voor een meeting met leden van JCO terug te keren naar Jos. Uw vader verbleef er bovendien nog steeds omdat hij er graag woonde nu hij gepensioneerd was. Tijdens uw verblijf in Jos werd jullie huis begin 2011 in brand gestoken. Uw vader bleef in de brand en stierf. Hierop besloot u Nigeria te verlaten omdat uw leven in gevaar was en uw moeder zich zorgen maakte om u. Op 11 maart 2011 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf en engagement in Jos voor een christelijke organisatie totaal niet aannemelijk maakt. Uw verklaringen betreffende uw verblijfplaats door de jaren heen zijn vooreerst niet geloofwaardig. Zo stelt u initieel voor het CGVS dat u sinds 2007 in Lagos in het huis van uw vader woonde. U verduidelijkt dat uw familie daar ook woonde en dat jullie daar allemaal samen woonden, maar dat uw vader intussen gestorven is (zie gehoor CGVS, p. 2). Later tijdens het gehoor verklaarde u echter dat uw vader in Jos woonde omdat hij van de stad hield en er besloot te blijven na zijn pensioen (zie gehoor CGVS, p. 5). Bovendien verklaarde u initieel wanneer gepeild werd naar uw verschillende woonplaatsen in Nigeria pas sinds **2004** in Jos gewoond te hebben (zie gehoor CGVS, p. 2), terwijl u verder tijdens het gehoor, wanneer uw problemen in Nigeria ter sprake kwamen, verklaarde dat u **reeds in 2002** aanwezig was in de kerk in Jos waar u steeds heen ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Ten slotte verklaarde u nog elders tijdens het gehoor voor het CGVS dat u pas in 2005 stopte met studeren aan de Lagos-state university (zie gehoor CGVS, p.2), wat het opnieuw niet aannemelijk maakt dat u sinds 2004 in Jos woonde. Uit het door u voorgelegde document van de National Examinations Council blijkt dan weer dat u uw examens aflegde in 2009, wat niet overeenkomt met uw verklaringen dat u in 2005 stopte met studeren (zie gehoor CGVS, p. 2).

Ook andere vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf en engagement in Jos grondig aan. Zo kent u geen namen van grote markten in Jos, geeft u een verkeerde naam van het voetbalteam van Jos (zie gehoor CGVS, p. 8 en informatie in uw administratief dossier) en vermeldt u als taal die er in Jos gesproken wordt 'Lanta', terwijl deze taal nergens in de informatie waarover het CGVS beschikt werd teruggevonden (zie gehoor CGVS, p. 8 en informatie in uw administratief dossier). U herkent bovendien niet enkele door de protection officer opgegeven namen en begrippen die nochtans van belang zijn in het conflict in Jos (zie gehoor CGVS, p. 8 en informatie in uw administratief dossier). Zo kent u niet de Anaguta en Berom, twee nochtans christelijke etnische groepen uit Jos die een belangrijke rol spelen in het conflict. De etnische groepen die u zelf opnoemt als zijnde de eerste christenen in Jos (zie gehoor CGVS, p. 7), werden door het CGVS niet teruggevonden in de nochtans uitgebreide informatie waarover het beschikt. Ook de naam van de christelijke pastor 'Esther Ebanga' zegt u niet veel, net als de namen van twee naburige dorpen van Jos waar grote onrusten plaatsvonden. De namen van dorpen die u zelf opnoemt werden merkwaardig genoeg geen van allen teruggevonden in de informatie waarover het CGVS beschikt (zie gehoor CGVS, p. 7). Ook de naam van de christelijke liefdadigheidsorganisatie die zeer actief is in Jos zei u niets. Tenslotte is het nog zeer merkwaardig dat u er blijkbaar niet van op de hoogte bent dat het Nigeriaanse leger tussenkwam in het conflict in Jos (zie gehoor CGVS, p. 8 en informatie in uw administratief dossier). Van iemand die beweert voor een militante christelijke organisatie in Jos actief te zijn geweest en meermaals naar Jos te zijn teruggekeerd voor vergaderingen met deze organisatie mag toch verwacht worden dat hij van dergelijke essentiële zaken in het conflict op de hoogte is. Het feit dat dit duidelijk niet het geval is, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan. Aangezien aan uw verblijf en engagement in Jos geen geloof kan worden gehecht kan ook geen geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende problemen die u aanhaalt.

Deze vaststellingen worden trouwens bevestigd door nog andere opmerkingen die kunnen gemaakt worden met betrekking tot uw verklaringen. Zo is het niet aannemelijk dat u enerzijds verklaart gevlucht te zijn omdat u vreest voor uw leven (zie gehoor CGVS, p. 9), maar anderzijds stelt meermaals teruggekeerd te zijn naar Jos, de plaats waar de moslimextremisten die u vreest vandaan zouden komen. Zo ging u na het eerste incident in 2002 nog meermaals terug naar Jos, om er lid te worden van JCO, om er mensen te ontmoeten en voor zaken (zie gehoor CGVS, p. 3, 4, 5). Ook het incident in Lagos met moslimextremisten doet vragen rijzen. Zo is het opmerkelijk dat deze personen u in een miljoenenstad als Lagos zouden terugvinden terwijl ze u enkel van gezicht kennen (zie gehoor CGVS, p.

4). Bovendien verklaart u deze moslimextremisten niet te kennen en verklaart u dat ze steeds een masker droegen, wat uw verklaring als zouden het dezelfde personen als in Jos zijn merkwaardig maakt (zie gehoor CGVS, p. 4).

Ook uw verklaringen met betrekking tot JCO tasten uw geloofwaardigheid verder fundamenteel aan. Zo verklaart u enerzijds wel steeds teruggekeerd te zijn naar JCO in Jos om er mensen te ontmoeten (zie gehoor CGVS, p. 5), maar anderzijds weet u helemaal niet of er ook andere leden van JCO aangevallen werden door moslimextremisten (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde bovendien voor de Dienst Vreemdelingenzaken (bij het invullen van de vragenlijst dd. 11/3/2011) dat u ondervoorzitter was van JCO in Jos (zie vragenlijst p. 3), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat er geen titel is voor de functie die u uitoefende. Uit uw beschrijving van uw functie kan ook niet afgeleid worden dat u hiermee 'ondervoorzitter' zou bedoelen (zie gehoor CGVS, p. 6). Verder verklaarde u enerzijds dat leden van JCO zich in verschillende delen van Nigeria dienden te vestigen omdat ze gezocht werden door de Nigeriaanse regering (zie gehoor CGVS, p. 4), terwijl u later tijdens het gehoor stelde dat alle leden van JCO in Jos leven en dat u niet weet of ook anderen net als u zijn kunnen gaan lopen (zie gehoor CGVS, p. 6). Het feit dat u dat laatste trouwens niet zou weten is op zich al merkwaardig voor een actief lid van dergelijke militante organisatie.

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen dermate aan dat aan het geheel van uw asielrelaas geen geloof meer kan worden gehecht.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzen hetgeen hiervoor werd gesteld niet. Uw schoolcertificaten bevatten informatie die hierboven niet in twijfel wordt getrokken. De familiefoto's, noch uw bankkaart bevatten gegevens die een ander licht werpen op hetgeen hierboven gesteld werd. De medische briefwisseling van ziekenhuizen in België (dd. 15/4/2011, 17/5/2011) vermelden wel, gebaseerd op uw verklaringen, een ongeval in Nigeria in november 2009 maar zeggen niets over de precieze omstandigheden waarin uw letsel werd opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt, naast de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan als tegenpartij: *"De Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid met bureel Wetstraat 18 te 1000 Brussel"*.

2.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2°, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid. De minister van Asiel- en Migratiebeleid kan derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit *in casu* wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève, de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de schending van de motiveringsverplichting van het artikel 62 van de vreemdelingenwet evenals de schending van de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij merkt op dat uit zijn verklaringen afgeleid op het Commissariaat-generaal niet kan worden afgeleid dat ook zijn vader in Lagos woonde. Verzoeker verduidelijkt dat hij met de term 'familie' niet zijn vader heeft bedoeld en verwijst naar zijn verklaring dat zijn vader tot aan zijn overlijden in januari 2011 in Jos heeft gewoond.

Hij stelt dat het feit dat hij in 2002 in de kerk van Jos aanwezig was niet impliceert dat hij daar in die periode ook woonde. Verzoeker bevestigt dat hij inderdaad heeft verklaard dat hij in 2005 met zijn studies aan de 'Lagos-state university' gestopt is, maar dat hij niet geslaagd was voor een vak waardoor hij dit vak in 2009 heeft hernomen om zijn diploma te behalen.

De motivering van de bestreden beslissing focust volgens verzoeker ten onrechte op een aantal elementen die verkeerd werden weergegeven maar die van relatief weinig belang zijn vergeleken met de informatie die hij wel heeft kunnen geven. Hij wijst op het feit dat het opnoemen van het verkeerde voetbalteam van Jos niet tot de essentiële zaken behoort van de kennis van een land en streek. Verwijzende naar zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal stelt verzoeker dat hij zeer veel relevante informatie heeft kunnen geven. De naam van de christelijke pastor Esther Ebanga komt volgens verzoeker alleen in beeld met betrekking tot de betogingen naar aanleiding van gewelddelicten op de vrouwelijke bevolkingsgroep zodat het dan ook niet vreemd is dat hij hierover weinig informatie heeft kunnen geven.

Waar de bestreden beslissing heeft opgemerkt dat het zeer vreemd is dat verzoeker enerzijds heeft verklaard op de vlucht te zijn geslagen uit vrees voor zijn leven terwijl hij anderzijds verschillende keren zou teruggekeerd zijn naar Jos betoogt verzoeker dat hij inderdaad bevreesd was maar dat hij zijn vader wenste te ontmoeten en er nog zaken moest doen om te leven. Hij benadrukt zeer voorzichtig geweest te zijn bij zijn terugkeer naar Jos.

Verzoeker voert aan dat het niet vreemd is dat hij heeft vermeld dat de taal 'Lanta' in Jos wordt gesproken vermits er in Nigeria honderden verschillende talen worden gesproken. Hij merkt op dat deze talen ook niet worden opgesomd in het administratief dossier en dat alle verschillende etnische groepen elk hun eigen taal hebben.

Verzoeker stelt dat waar hij heeft verklaard dat hij de moslimextremisten duidelijk heeft kunnen herkennen, hij bedoelde dat dit kwam omdat ze steeds een masker droegen zonder dat hij dan ook hun gezicht diende te herkennen. Hij benadrukt dat hij niet ongeloofwaardig is in zijn verhaal nu hij op een eerlijke manier heeft gesteld dat hij geen informatie kon verstrekken betreffende het feit of andere leden van de JCO ook werden aangevallen door moslimextremisten.

Verzoeker merkt op dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de functie van ondervoorzitter heeft vermeld omdat deze titel het meest aansloot bij zijn werkzaamheden binnen de organisatie.

3.1.2. Verzoeker betoogt minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verwijzende naar zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal stelt hij dat hij als lid van de JCO het risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige schade zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen. Hij benadrukt dat de overheid hem hiertegen niet kan of wil beschermen en dat de commissaris-generaal hierop niet heeft geantwoord.

3.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker verklaarde naar de universiteit te zijn gegaan en deze studies te hebben gestopt in 2005 ('vragenlijst', nr. 10; gehoor CGVS p.2), zodat aangenomen dient te worden dat verzoeker, die aldus minstens het hoger middelbaar beëindigde, over voldoende intellectuele vermogens beschikt om zijn verblijfplaatsen en het verloop van zijn studies naar tijd en ruimte te situeren. Waar verzoeker thans aanvoert dat hij *"gestopt was met zijn studies in 2005 aan de Lagos-state university maar niet geslaagd was voor een vak dat hij wel nadien terug opnieuw heeft hernomen in 2009 om zijn diploma te behalen"* dient te worden opgemerkt dat hij, het belang van zijn studies in acht genomen gelet op de bijgebrachte schoolattesten, hiervan melding maakte in zijn vragenlijst en tijdens het gehoor op het CGVS.

Verzoeker legde tijdens het gehoor op het CGVS, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing, incoherente en inconsistente verklaringen af omtrent zijn verblijfplaatsen – en deze van zijn vader/familie – sinds 2002. Ter illustratie kan verwezen worden naar het feitenrelaas in het verzoekschrift waar hij stelt, enerzijds, dat hij in 2002 bij zijn vader woonde in Jos terwijl hij, anderzijds, in het kader van zijn verweer aanvoert dat hij in 2002 (wanneer de aanval op zijn vermeende kerk plaatsvond) *"dat het feit dat verzoeker in deze kerk te Jos aanwezig was, niet wil zeggen dat verzoeker er in die periode dan ook permanent verbleef"*, hetgeen strijdig is met zijn verklaringen op het CGVS (gehoor, p.3: *"Waarom was je in 2002 in Jos ? Mijn vader werkte bij de militairen. Hij bleef even in Jos en wij gingen met hem mee. Hoelang ben je er toen verbleven ? Bijna een jaar."*).

Verzoeker tracht doorheen het verzoekschrift zijn incoherente verklaringen te rijmen met zijn aangevoerd relaas omtrent de religieuze spanningen te Jos, echter zonder hiertoe dienstige argumenten aan te voeren.

Verzoeker brengt geen nuttige argumenten aan ter weerlegging van de terechte en pertinente vaststelling dat zijn gebrekkige kennis omtrent plaatsen, talen, etnische groepen, dorpen en andere christelijke organisaties in Jos en omgeving die het religieuze conflict kenmerken, zijn beweerd verblijf ongeloofwaardig maken.

Aangezien verzoeker zijn vermeend verblijf in Jos niet aannemelijk maakt, kan geen geloof gehecht worden aan het feitenrelaas dat hij aanvoert.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent, en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS